

Kl. 18:01

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg ellers, at fru Birgitte Josefsen på et tidspunkt sagde, at der blev stillet de samme krav. Nu kan vi konstatere, at det gør der ikke. De kvantitative krav, som man stiller til kræftbehandling på offentlige sygehuse, stiller man ikke til private sygehuse, på trods af at man jo netop stiller disse kvantitative krav, fordi man mener, at det giver bedre kvalitet.

Så jeg synes jo, at fru Birgitte Josefsen bliver nødt til at erkende, at det, hun sagde om, at der var lige vilkår, ikke gælder.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:01

Birgitte Josefsen (V):

Det er da rigtigt, at alle læger jo skal leve op til de anbefalinger, der er beskrevet af Sundhedsstyrelsen, og det går jeg ud fra enhver læge gør, altså at man ikke går i gang med en operation eller en anden behandling, hvis ikke lægen er fagligt dygtig nok til at kunne udføre behandlingen.

Så derfor ligger der jo et meget, meget stort ansvar i det at være læge, hvis nu man går ud og er læge på et privathospital og ikke er den, der så er i stand til at løse opgaven. Det, som jeg som sagt er optaget af, er, at der skal ske en akkreditering af begge instanser, både de private og de offentlige. Der vil det jo så også komme til at fremgå, at der vil være en god kvalitet både det ene og det andet sted. Det kan jo være, at der er nogle, der ikke kan leve op til de akkrediteringskrav, og så må man jo ligesom synliggøre det.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 18:02

Per Clausen (EL):

Men det, der står tilbage, er, at de kvantitative krav, som man har stillet til de offentlige sygehuse, når det handler om kræftbehandling for at sikre kvaliteten – det var jo det, der var formålet – stiller man ikke til private sygehuse. Det er vel det, der står tilbage, uanset hvor mange ord fru Birgitte Josefsen bruger på at tale uden om den kendsgerning.

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:03

Birgitte Josefsen (V):

Det er jo sådan, at vi lever i et frit land, og de, der får stillet en kræftdiagnose, får et tilbud om at blive behandlet i det offentlige sundhedsvæsen. Hvis der så er nogle, der ikke vil det, så kan vi jo ikke forbyde dem at gå et andet sted hen.

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:03

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Selv om patienterne generelt er vidende, så er det jo ikke sikkert, at alle patienter, der vælger et privat tilbud, altid er klar over, at den læge, hvis kniv de vælger at lægge sig under, faktisk ikke lever op til de kvantitetskrav, som man fra Sundhedsstyrelsens side gerne har villet fremme i f.eks. kræftbehandlingen. Derfor må det undre lidt.

Hr. Per Clausen har jo en pointe: Man stiller jo ikke de samme krav til privathospitalerne, som man gør til de offentlige hospitaler. Hele strukturreformen er jo netop blevet til på baggrund af, at man sagde, at der var afdelinger i Danmark, hvor lægerne ikke selv havde indset, hvilket fru Birgitte Josefsen antydede, at det nok ikke var kloget at behandle og operere for f.eks. livmoderhalskræft, men hvor man bare fortsatte til trods for, at kvaliteten var meget stærkt kritisk. Det er jo netop derfor, at man fik en strukturreform, og at Sundhedsstyrelsen skulle have nogle ekstra muskler at gøre godt med.

Nu har man så fået langt større funktionsbærende enheder rundtomkring, og så stiller man ikke kravene til de private hospitaler. Det er vel der, problemet ligger.

Kl. 18:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:04

Birgitte Josefsen (V):

Nu er det jo det offentlige, der indgår de aftaler, der indgås med privathospitalerne. Såfremt man ikke kan løse opgaven i det offentlige og henviser til et privathospital, så er det jo regionen, som har ansvaret for at løse opgaven, der har indgået aftalen med privathospitalet. Derfor må regionerne jo også sikre sig, at det privathospital, de indgår aftalen med, kan løse opgaven.

Derudover har patienterne jo, hvis ikke de vil gå den vej, muligheden for selv at tage nogle penge op af lommen og gå et andet sted hen, og